

2. påskedag 2020 Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 16; Job 19: 23-27; Apgj 10:34-43; Luk 24:13-35; III Matt 28:9-15

«*Jeg vet at min gjenløser lever.*» Job 19,25 Dette roper en hardt prøvet Job. Hans prøvelser kan ikke måle seg med noe av det vi har opplevet, selv i disse koronatider. Han mistet alt, familie, eiendom, venner og ble selv utsatt for pest og sykdom. Midt igjennom alt dette holder han fast på en nådig Gud og bekjenner: «*Jeg vet at min gjenløser lever. Som den siste skal han stå fram i støvet.*» For et håp, for en trøst at vår Frelser lever. I dag er det vi som roper det ut sammen med Kingo: «*Takk, du store seierherre, takk, du livets himmelhelt, som ei døden kunne sperre i det helvedsmørke telt! Takk fordi at opp du stod og fikk døden under fot! Ingen tunge kan den glede med tilbørlig lovsang kvede. Takk for all din fødsels glede, takk for alt ditt guddomsord, takk for dåpens hellig væte, takk for nåden på ditt bord! Takk for dødens bitre ve, takk for din oppstandelse, takk for him'len du har inne, der skal jeg deg se og finne.*»

Kristus er sannelig oppstanden! Slik lød det i går og slik lyder det i dag på 2. påskedag. Dette er så stort og fantastisk at dette kunne ropes ut hver dag gjennom hele året. Vi feirer i realiteten Jesu oppstandelse hver eneste søndag. Jesu oppstandelse kunngjøres først av himmelske budbærere, engler. Engelen sitter på gravsteinen og sier til kvinnene: «*Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er oppstått, slik som han sa.*» Matt 28,5-6. Kvinnene springer av sted for å fortelle apostlene om hva de har hørt og sett. Videre leste vi i dagens prekentekst at de plutselig møter Jesus. Han sier vennlig og trøstende til de redde kvinnene: «*Vær hilset!*» De kjenner ham igjen og faller ned for føttene hans, og Jesus sier til dem de samme ord som engelen sa: «*Frykt ikke.*» Det er ingen grunn til å være redd og engstelig fordi vår gjenløser lever!

Mesteren selv kunngjør sin oppstandelse ved flere anledninger. Han møter hver enkelt med en hilsen: «*Fred være med dere.*» Han møter en gråtende Maria i hagen. Han møter redde disipler bak stengte dører. De hadde i sannhet grunn til å være redde, der de alle hadde sviktet Jesus da han trengte de som mest. Her møter han tvileren Thomas og fornekeren Peter, ikke med lovens krav og dom, men med evangeliets omsorg og barmhjertighet. Det er ikke lenger grunn til å være redd for synden, døden og djevelen. Jesus har beseiret alt sammen. Frykt, sorg og glede er ulike sider i en kristens liv. Dette veksler hele tiden. Vi er ikke lovet andre kår. Gjennom loven får vi kjennskap til sannheten om hvem vi egentlig er. Gjennom evangeliet forteller Gud oss om hva vi eier i Jesus Kristus. Vi eier seieren over synden, døden og djevelen. Vi har del i hans oppstandelse. Scenen har skiftet. Langfredagsmørke er byttet ut med påskemorgenens lys og optimisme. Nå er det glede og fred som ikke kjenner noen grense. Den korsfestede er blitt til seiersmannen. Syndegjelden er betalt. Døden er overvunnet. Djevelen er beseiret.

Den Hellige Ånd hadde en travel dag. Disiplene fikk en etter en innsikt og forståelse i alt det Jesus hadde lært dem på 3 år. Nå så de sammenhengen i alt. De ser, hører og tror. «*Da gikk også den andre disippelen inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde. Hittil hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han skulle stå opp fra de døde.*» Joh 20,8f. Den Hellige Ånd åpenbarte evangeliet for Johannes. Han så og trodde. Troen er dette at jeg klynger meg til Jesus som min frelser. Han er min redningsmann som frelser meg fra døden og dommen. At Jesus gjennom sin død og oppstandelse har gjort meg ren og rettferdig for Gud, kunne jeg ikke tenke ut selv. Det måtte åpenbares av den Hellige Ånd. Jesus sier til Nikodemus at han må bli født på nytt. Når den Hellige Ånd er virksom, så benytter han seg av den samme kraften som oppreiste Kristus fra de døde: «*Måtte han gi deres hjertes øye lys, så dere forstår hvilket håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig arven er for de hellige, og hvor veldig hans kraft er hos oss som tror. Med denne veldig makt og styrke reiste han Kristus opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen, over alle makter og myndigheter, over alt velde og herredømme og over alle navn som kan nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende.*» Efs1,17-21 Denne makt og kraft følger alltid Guds Ord. I Bibelen bor den Hellige Ånd. Paulus skriver at dersom Kristus ikke har stått opp, da er vår forkynnelse tom og uten verdi. Han sier videre at dersom Kristus ikke har stått opp fra de døde så er vi fortsatt i våre synder. «*Men hvis Kristus ikke er stått opp, da er deres tro uten mening, og dere er fremdeles i deres synder. Da er også de fortapt som er døde i troen på Kristus.*» 1Kor 15,17 f. Dersom Kristus ikke hadde stått opp, så er avløsningen uten verdi, da er heller ikke nattverden et nådemiddel som gir syndenes forlatelse. Men Gud være takk, gjennom oppstandelsen eier vi denne dyrebare skatten som er «tilgivelse for alle våre synder». Takket være oppstandelsen kan vi med rette kalle oss Guds barn. Evangeliet er en Guds kraft til frelse. Evangeliet har i seg oppstandelseskraften. Alt dette eier jeg ved troen på Jesus Kristus. Troen er en gave gitt av Den hellige Ånd. Troen er dette at jeg har fått øynene åpnet slik at jeg ser min stedfortreder Jesus Kristus, og at jeg har fått ører som hører det han sier til meg: «Fred være med deg og frykt ikke».

Jeg var blind og døv, men Den Hellige Ånd har ved sin kraft gjort meg seende og hørende.

«Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.»

Kvinnene fikk klar beskjed. De skulle skynde seg av sted til disiplene og fortelle om oppstandelsen. Disiplene hadde fått i oppdrag å forkynne om den oppstandne Kristus. Det var viktig at de ble vitne til oppstandelses underet. Peter bruker dette på pinsedagen: *«Men livets høvding drepte dere, han som Gud reiste opp fra de døde; **det er vi vitner om.**»* Apgj. 3,15. Dette blir også hovedsaken for Paulus hvor han i 1. Kor 15 bruker hele oppstandelsen og vitnene til denne som et være eller ikke være for den kristne tro. Vitnesbyrdet om Jesu oppstandelse fra de døde er en forkynnelse om syndenes forlatelse for hele verden. Til Emmaus vandrerne sier han: *«Slik står det skrevet: Kristus skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem. Dere er vitner om dette.»* LUK 24,46 Derfor er det viktig at kvinnene raskt tar seg til disiplene og forteller om oppstandelsen. Dette er startskuddet til at apostlene skal gå ut i hele verden og forkynne evangeliet, ordet om syndenes forlatelse.

Men budskapet om Jesu Oppstandelse vil vekke motstand, hard motstand. Jesu fiender setter alle krefter inn på disse sentrale områder innen vår kristne tro. Paulus sier at vår kristne tro står og faller med læren om oppstandelsen. *«Men er Kristus ikke stått opp, da er vårt budskap intet, og deres tro er meningsløs.»* 1 Kor 15,14. Da er det ikke til å undres på at alle krefter settes inn for å så tvil om Jesu oppstandelse. Det skjedde med engang kvinnene var på vei fra graven. Vaktene eller soldatene gikk til overprestene og fortalte om det som skjedde. Det ble et voldsomt uvær, steinen ble velte i fra av en engel og graven var åpen. Vaktene ble slått til jorden av redsel. Så ble de truet og fikk betalt for å spre løgn om det som skjedde. De sa at disiplene hadde stjålet liket av Jesus, derfor var nå graven tom. Når så disiplene fortalte om Jesu oppstandelse, kunne de igjen bli beskyldt for bedrageri. Dette kunne «bevittnes» gjennom det rykte som var satt ut av soldatene. Det ble årsak til at disiplene kunne forfølges og arresteres. De satte livet inn på å bekjenne sannheten rundt Jesu død og oppstandelse.

«De var oppbrakt over at de lærte folket og forkynte de dødes oppstandelse fordi Jesus var oppstått. De arresterte dem og satte dem i fengsel natten over, for det var allerede blitt sent» Apg 4,1-3. Under forhøret bekjenner Peter at de forkynte at den Jesus som de korsfestet hadde Gud reist opp igjen fra det døde. Peter forkynner evangeliet: *«Det er ikke frelse i noen annen, for i hele verden er det blant mennesker ikke gitt noe annet navn som vi kan bli frelst ved.»* Apg 4,12 De ble så kalt inn til nytt forhør og de ble pålagt å holde helt opp med å forkynne og lære i Jesu navn. Da svarer Peter og Johannes: *«Dere får selv avgjøre om det etter Guds vilje er rett å lyde dere mer enn ham. Men vi kan ikke la være å tale om det vi har sett og hørt.»* Apg 4,18-20 Det er sterke krefter av hat som utløses når Guds ord lyder om oppstandelsen. Da Stefanus tas til fang og skal steines sier han: *«Jeg ser himmelen åpen og Menneskesønnen stå ved Guds høyre hånd.»* Da ble de eldste og de skriftlærde så rasende at de skrek høyt og holdt seg for ørene og stormet mot ham og steinet ham.

Da forstår vi hvorfor det har vært så viktig for den Hellige Ånd å få skrevet ned alle de vitnesbyrd om Jesu oppstandelse som vi kan lese i evangeliene. Du kan lese Paulus oppsummering i 1.Kor15,3-8 Det er godt bevitnet at Jesus lever. Motstanden mot dette er ikke mindre i dag. Det handler om tro og bekjenne at Bibelen er Guds ord. Det som står i skriften, er sannheten. Guds ord er ånd og liv. Det er skaperord som skaper hva det nevner. Guds ord er et nådemiddel den Hellige Ånd bruker aktivt for å skape tro og opprettholde troen. Derfor må vi holde fast ved Bibelen som Guds rene og sanne ord. Om motstanden blir stor så får vi ta lærdom av Job der han trøster seg til Guds Ord: *«Men jeg vet at min gjenløser lever; og som den siste skal han stå fram på jorden. Når det ikke er noe igjen av min hud, og mitt kjøtt er tæret bort, da skal jeg skue Gud. Jeg skal se ham med egne øyne, jeg selv og ikke en fremmed. Å, jeg fortæres av lengsel!»* Job 19,26 f. Husk det handler om det evige livet. Eier du syndenes forlatelse, eier du det evige livet sammen med Kristus Jesus.

«Om ham vitner alle profetene og sier at alle som tror på ham, skal få tilgivelse for syndene ved hans navn.»
Apg 10, 43

Amen